Ročník XI. — Číslo 17. Kvasilov dne 28. dubna 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Hlas Volyně

Rukopisy se nevracejí.

Věrnost a láska.

Teprve až starcem budeš,
snad věrnost v lásce můžeš
přísahat.
Láska, brachu, žádná hračka není, věrnost zase — žádné potěšení.
Z epigramů V. Krofty.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Jaro jde!...

Jak málo slov a jak mnoho smyslu má tento výraz. Kolik naděje na cosi lepšího se skrývá v tomto výrazu. Obzvláště rolník, ten syn přírody dychtivě čeká na jaro. Když se klidným rozumem nad tím zamyslíme, dáme si otázku, co vlastně přinese ono rolníkovi: či ta mladá krása oživující se přírody ukonější jeho duši? či probudí v něm nějaké zvláštní city, které v zimě dřímaly? — Ne, to všechno jest pro něho málo. Rolník čeká hlavně na venkovskou práci, která přijde s jarem.

Mnohým se bude zdát směšným, že člověk netrpělivě čeká na těžkou práci, ale jest tomu tak. Mnohý rolník ani sam si neuvědomuje, že v spojení sebe a své práce s přírodou nachází pro sebe útěchu a ulehčení od těch životních trampot, kterými každý myslící člověk se trápí častokrát víc, než toho zasluhují. Muže se říci, že jsou přímo ošizeni lidé, kteří nemají těsné styky s přírodou a k ní svému zaměstnání musejí traviti život v omezených zdích.

Rolník ví, že s příchodem jara nastane pro něj těžká práce, ale té on se neleká; on ví, že v práci venkovské najde pro svou duši utěchu; jest přesvědčen, že ta fysická práce osvěžuje jeho ducha. K tomu pojí se vědomí odpovědnosti, neboť na rolníka jest vložena povinnost krmit celý svět; od jeho přičinlivosti jest závislý blahobyt všeho žijícího na světě.

U vědomí všeho toho s jakou přímo hrdostí spěchá rolník do pole aby vylil svoji sílu a energii v práci, začež dostane nejen odměnu od přírody ve způsobu úrody, ale i duševní uspokojení.

S jakým uspokojením každého večera prohledne zkoumavým okem na vykonanou za den práci, maje hřejivé vědomí, že svou povinnost vykonal čestně a že nepatří k druhu lidí kteří vedou život cizopásníků — neužitečných a spíše škodlivých pro calek.

Po denní práci rolník bývá unaven tělem, ale častokráte se mu ani nechce jít na odpočínek domu, zvláště jestli od toho jeho domova z jakýchsi příčin vane na něho chladem.

Mnoho namáhání vyžaduje od rolníka jeho zaměstnání, slabě se cení a oplácí jeho práce, ale vědomí toho, kolika rostlinám on dal život a jak přispívá k blahobytu celého světa, jest mu do velké míry zadostučiněním. A pak ten pocit, kdykoli by během celého léta nevstoupil mezi své rostoucí osení. Laškující větřík hou pne sem tam vymetající i vymetalé již obiliny a hospodáři se zdá, že toto sklání své hlavy před ním, vzdávajíc mu dík za to, že jim pomohl k životu i dále se o ně stará.

Neklid v zemi za Pyrenejemi.

Mezitím co skoro všechny evropské státy mají obavy před útokem na své hranice, je Španělsko jediným snad státem, který není nikým ohrožován, než sebou samým. Minulé dny slavil teprve páté výročí trvání mladé republiky, kterou povolal, pokládaje krále za prapříčinu neblahých vnitřních poměrů španělských. Po necelých pěti letech zbavuji cortes (sněm) i presidenta republiky Alcalu Zamooru, jednoho z tvůrců republiky, hodnosti presidentské, protože prý porušil ústavu.

Odstraňují muže, ktrý pro republiku trpěl v žaláři a ve vyhnanství, který státu vrátil ze svého platu půldruhého milionu peset, který to jistě myslil s republikou dobře. Ale chtěje zadržet horlivost levicových teoretiků, pokusil se opříti se o střed. Jenže ten se ve Španělsku ztrácí, obyvatelstvo se rozestupuje na ostře ohraničené tábory: na pravici, která se opírá o katolické masy, a na levici, která je štvána z Moskvy panem Belou Kunem.

Sami španělští kadeti — komunisté vychování v Moskvě — právě odesílaní do Madridu, mají rozkazy, aby se střežili drážditi náboženské city španělského lidu. Nicméně na sedmdesát kostelů se skvostnými památkami uměleckými bylo již spáleno podle receptů vydaných komunisty. Lidé levici nepohodlní se na ulici odstřelují, po celé zemi se pronásledují „fašisté".

Při nedávných oslavách pětiletého trvání republiky byla při slavnostní přehlídce na ulicích Madridu vržena vedle hlavní tribuny jakýmsi opilcem puma. Pro poměry a náladu v zemi je příznačné, že tento čím opilce stačil, aby vznikla bitka a přestřelka, aby se odstřelovali soudci, vojáci, důstojníci, studenti atd. V Barceloně pak spojena byla oslava národního svátku s oslavou padesátin německého komunisty Thälmanna.

Ministerský předseda Azaña ohlásil v parlamentě ohromný projekt přebudování Španělska po stránce hospodářské i sociální. Již od vítězství levice ve volbách, která však neukazovalo na svou sílu malou nadpočetností hlasů, protože venkov má menší počet mandátů, začala se prováděti honem pozemková reforma rozebíráním půdy. Na 80 000 nových podílníků stojí s prázdnýma rukama nad pouhou postvinou, kterou mohou sice zvát svým přídělem, ale nemají nářadí, aby mohli pěstiti pšenici, již současně dává vláda denaturovat pro krmení dobytka. Nezaměstnaní nemají podpor ani práce na stavbách, pro něž není dosud plánů. Jinou vymožeností je nařízení koedukace ve školách, hlavně proto jen, že se tomu katolické kruhy dlouho vzpíraly. Odstřel, zatýkání důstojníků, tisíce fašistů, přímé pohrůžky smrtí v samotném parlamentě, stávky, nové útoky, na kostely, kláštery, velkostatky, na katolické čtvrti ukázují, že Španělsko ocitá se na šikmém svahu po způsobu ruském. I ta ozbrojená milice dělnická ukazuje na kerenštinu, která se může snadno nepěkně vyplatit vládě, jež se musí starat o udržování pořádku.

Ve všech španělských státech, v Evropě i v Americe, byly vždycky proti sobě strany liberální „pokrokové" a konservativní „klerikální". Potíraly se a potírají se dosud navzájem. Ale komunistické metody dodávají posledním zápasům divoké krutosti, jež vyvolávají zase odvetu.

Pak se nelze divit, že se presidenti svrhnou a zavřou do vězení jako v Peru nebo v Argentině anebo se naloží do letadla s celou rodinou a odvezou se do ciziny jako nedávno odveli mexického Callesa, pána kdys všemocného, nebo se honí po celém světě jako president Machado, vyhnaný z Kuby.

Napsal-li starověký básník Virgil, že „dopustí-li se králové chyby, odnesou to Achiští", t. j. poddaní, je dnes leckde opak skutečností. Nedaří-li se lidu dobře, odnesou to i vytoužení presidenti. Lid chce míti nějakého obětního beránka. Dříve to byl král, nyní třeba president.

Nar. Pol.

Ignác Held (1766—1816).

(Příspěvek k dějinám českopolských kulturních styků v druhé polovici osmnáctého století).

Ignác Held, učitel hudby a skladatel, narodil se roku 1766 v Třeběchovicích v Čechách; v roce 1783 odcestoval do Polska. Sedmnáctiletý jinoch hezké postavy, výborný tenorista a dovedný hráč na několika hudebních nástrojích, Ignác Held spoléhal na své hudební vzdělání a z počátku také na svého strýce kněze Kubína, který působil kdesi v Polsku jako vysoký duchovní hodnostář. Svým uhlazeným a příjemným chováním mladý Held dovedl získati si všude přízně a na pozvání jakéhosi ruského velmože odebral se do Petrohradu. Zde zanechal na krátký čas své zamilované hudby a dal se k vojsku. Vstoupil do gardy Michelsonovy. Ale i ve vojenské uniformě hudební nadání prokázalo mu dobrou službu. Mladý gardista pro své hudební vzdělání brzy zván byl do předních šlechtických rodin. Hudba a příjemný hlas dopomohly mu k protekci a důstojnické hodnosti. Tímto vyznamenáním Held byl nevýslovně blažen a měl pouze jedno přání: ukázati se v zlaté uniformě ruského gardisty doma v Třeběchovicích.

Avšak skvělé postavení Heldovo mělo také své temné stránky. Nadíti se peněžité pomoci od svých rodičů nemohl a gáže nebyla veliká, stačilať pouze na pořízení oděvu a francouzské mluvnice. Takovým způsobem stávalo se, že mladý důstojník nejednou musil hubu a polední čas ubíjel procházkou na lidnatých i zajímavých ulicích ruské residence. Ale náš krajan se nijak proto nermoutil a mladistvá mysl jeho schopna byla k provozování různých kratochvil. Tak mezi jiným Held držel ve svém přízemním bytě za oknem ukovanou na řetěz mladou živou sovu. Pro tuto sovu jakási „marchande de mode“, v jejímž sousedství Held obýval, zhotovila plášť a čepec. Blikajíc v takovém vystrojení svýma velkýma žlutýma očima, sova silně vábila a zajímala kolemjdoucí obecenstvo. A jednou zastavila celý pohřební průvod. Chlapec napřed nesoucí kříž, když nenadále spatřil podivnou dámu v čepci a plášti, byl tak překvapen a polekán tímto neobyčejným zjevem, že kop pýtl a upadl na zem s křížem.

Tato skvělá a veselá nouze netrvala dlouho. Příjemný zevnějšek a především hudba pomohly Heldovi zjednati sobě přístup do vznešených domů, kde dával koncerty i hudební hodiny. Takovým způsobem stal se učitelem hudby u kněžny Naryškiny, neteře všemocného u dvoru císařovny Kateřiny II. Veliké knížete Potjomkina. Když Potjomkin seznámil se s Heldem u své neteře, přijal ho do své družiny. Held nebyl však jediný Čech který byl ve službách u Potjomkina. Všemocnému ruskému vladaři sloužili tehdy čtyři bratři Hrdličkové, čtyři čeští umělci, všichni výteční hornisté. Věděl li Held o svých krajanech, není známo. Avšak ani my bohužel nemůžeme našim čtenářům žádných bližších zpráv sděliti o tomto zajímavém „če kém kvartettu“.

Když Potjomkin vytáhl do pole proti Turkům, musil také Held opustiti Petrohrad. Mladý důstojník z Třeběchovic nucen byl odebrati se do jižního Ruska na místa, kde potokem se lila krev ruských bojovníků. Nejhůře bylo u Očákova. Held, jenž zúčastnil se této válečné výpravy, vyvázl bez všelikého úrazu z nebezpečenství. Když brzy nato Potjomkin zemřel (1791), kolem 400 cizích důstojníků vystoupilo z ruské služby a odebralo se větším dílem do Polska, kde v r. 1791 po nové ústavě 3. máje, jak se zdálo, měli nastoupiti lepší časy. Také Ignác Held nabídl své služby Polákům i byl přijat do litevského pluku v hodnosti nadporučíka.

Ve Varšavě, kde Held meškal více než u pluku, který ležel kdesi na venkově, zdokonaloval se ve zpěvu a též v deklamaci u polského dramatického herce Boguslawského. Zde Held pro své hudební vzdělání stal se vítaným hostem v předních domech polské šlechty; takovým způsobem získal sobě dobré jméno, jako skladatel sborů a klavírních skladeb, z nichž zvláště polonézy byly oblíbeny pro svůj přesný národní ráz. Než v brzku pojala ho silná touha po domově. Rozhodl se navštíviti svůj domov, aniž by o tom písemně oznámil své matce aneb svému bratru Janu

V důstojnické uniformě a s kytarou v rukách Held vydal se na cestu do vlasti kde v červnu r. 1792 dorazil do Třeběchovic a vstoupil neočekáván do skrovného domu své matky, z něhož před devíti roky odešel do světa. Poklekl na kolena a oběma rukama objal svou matičku, kteráž ho ihned poznala, ale přivedena do rozpaků cizí uniformou, vyčítavě se tázala: „Co pak jseš, synu můj? Ty nesloužíš našemu zeměpánu, ty sloužíš cizímu“. Odpověď syna zněla dosti cize, neboť jeho čeština byla znešvařena polonismy. Ignác česky zapoměl, německu lámal, za to plynně mluvil polsky, rusky a francouzsky. Mladší

Besídka.

Slepá společnost termitů.

Z knihy „Život bílého mravence“.

Australský plantážník se vrátí domů a shledává, že všechno tam zůstalo, jak to byl zanechal. Nic se nezměnilo, ani neprozrazuje vpád nějakého záškodníka. Posadí se na židli a ta se pod ním rozpadne. Pokusí se zachytit stolu, ale ten se v mžiku srovná s podlahou. Opře se o trám, vztyčený uprostřed světnice a ten se zbortí, vzav s sebou celou střechu v mračném prachu.

Jeden cestovatel po Orientě vypráví, že když se vrátil domů z delšího lovu, shledal, že všechny lepty, jež měl rozvěšeny po stěnách, byly úplně snědeny i s rámy, po nichž nezbyla ani stopa. Avšak sklo, které je krylo, bylo opatrně přitmeleno ke zdi, aby nespadlo a nezpůsobilo snad hluk. Někdo by se byl domníval, že v tom domě řádil nějaký tajemný duch.

Ale ve skutečnosti všechnu tuto zkázu způsobují termiti, obecně zvaní bílými mravenci. Tento hmyz, nadaný dobrovolnou slepotou, je tak geniální, že dovede pracovat, aniž by to někdo pozoroval. Pracuje rovněž naprosto neslučně; jen velmi zkušené ucho postřehne šum milionů čelistí, sežírajících dřevěnou stavbu domu a připravujících jeho úplnou zkázu. Ať se jedná o sloup, trám nebo strom, termiti jej vždycky napadnou z vnitřku, úzkostlivě se vyhýbajíce nátěru nebo kůře. V domě zpravidla nikdo nemá ani tušení, že se v jeho stěnách prohánějí miliony neviditelných slepých přízraků.

Někdy termiti provedou zkázu s úžasnou rychlostí. Za dva dny dovedou úplně sezrat všechen nábytek a koberce a dokonce přes noc sežerou spícím lidem i košile. Na ostrově sv. Heleny dva policisté rozpráveli pod zeleným stromem. Jeden se o něj opřel a celý strom se rázem zhroutil, pohřbiv je v hromadě drtě.

Termiti napadli velký sklad potravin v australské Cambridge a sežrali všechno: šunky, makarony, fiky, mýdlo a dokonce i konservy v plechovkách. Tyto otevřeli dokonale vědeckým způsobem: nejprve rozhlodali papírový obal a odkryté železo pokryli žíravými šťavami, jež vylučují. Železo zrezivělo, rez sežrali a tak pokračovali po nepatrných vrstvách, až plechovky otevřeli. Dovedou proděravovat olovo libovolné tloušťky. Vylučují šťávu tak žíravou, že rozleptá i sklo a tak dovedou proříznout i skleněné tabulky jako diamantem. Jejich ničivým kusadlům propadá nábytek, prádlo, papír, šatstvo, boty, zásoby, dřevo, tráva a vůbec vše, co obsahuje buničinu.

Vzhledem se termit podobá špatně vyvinutému mravenci. Břicho má křížem žebrované měkké, skoro jako larva. Přes svoje vžité jméno, bílí mravenci jsou zřídka kdy bílí, přizpůsobujíce se k barvě půdy, v níž žijí. Nemají ani žahadla jako včely, ani hrozivého prsního krunýře mravenců, kteří jsou jejich největšími nepřáteli. Protože jsou tlustí a málo pohybliví, nemohou se spasit útěkem před nebezpečím. Jsouce bezmocni jako červi, padají za kořist každému ptáku plazu nebo hmyzu, který touží po jejich šťavnatém mase.

Civilisace termitů, sahající několik milionů let nazpět do šerého dávnověku, je snad nejstarší na světě a třeba jsou to tvorové ničiví a často i odporní, přece v některém ohledu překonávají nejen včelu, nýbrž i člo-

V hlubokém žalu oznamujeme všem přátelům a známým truchlivou zprávu o úmrtí naší drahé manželky, matky, tchyně a babičky, paní

Anny Veselé.

Zesnula po dlouholeté nemoci dne 21.IV. t r. ve věku 64 let.
Hluboce dojati děkujeme všem, kteří doprovodili na poslední cestě naši drahou zesnulou.

MANŽEL, DCERA, ZEŤ, VNUCI.

bratr Heldův Jan, který tou dobou studoval v Praze filosofii jakmile zvěděl o návratu svého bratra Ignace, neprodleně vydal se na cestu do Třebechovic ačkoli byl churav a měl před zkouškami.

Čas, který stravil Ignac v Třebechovicích, utíkal jako voda. Ignác naučil mladšího bratra hře na kytaru a chtěl vzíti Jana s sebou do Varšavy, než Jan nemohl odhodlati se na takovou cestu za příčinou své churavosti. Nicméně Ignác nevzdal se naděje uvidět se s bratrem v Polsku a těšil se, že opatří zaměstnání svému bratru ve Varšavě. S touto nadějí opustil Třebechovice, avšak více se tam nevrátil.

Ranní červánky na politickém nebi Polska se zachmuřily: za ústavou 3. máje následovala konfederace Targovická a nová válka. Nastaly poslední boje za samostatnost Polska, které ukončily se druhým rozdělením Polska (1793). Bojů proti Rusům súčastnil se též Ignác Held a upadl do zajetí. Takovým způsobem bývalý důstojník ruské družiny Michelsen vrátil se do Ruska zpět jako zajatec. V Rusku živě se jako učitel hudby v Moskvě zjednal si dobré jméno jako hudebník a skladatel. Na přímluvu velkoknížete Konstantina byl jmenován přístavním inspektorem v Pernově a roku 1808 přeložen do Petrohradu. Zemřel r. 1816 v Brest-Litevsku.

Pro týdenník „Hlas Volyně“ z rukopisu ředitele a profesora Alekseje Pospíšila upravil a dodal

Ondřej Pospíšil, profesor.

—o—

Dopisy.

Z Ozeran.

Sbor Dobrovolných Hásičů v Českých Ozeranech dovoluje si tímto oznámit všem přátelům a příznivcům hasičstva, že dne 1. června t. r. (druhý den zelených svátků) o 11 hod. dop. odbude se posvěcení hasičského praporu, věnovaného Sboru ozeranskými ženami na památku 10tého výročí založení Sboru, na kteroužto slavnost uctivě zve

Komitet.

Ze Sedmihran II.

Dne 19 IV. 1936 sehrál kroužek S Č M společně se sborem hasičským v Sedmihranech II., první divadlo: „Tomšovic grunt“, obraz z Pošumaví o 5 jednáních. Divadlo bylo hrano v

věku. Protože se živí vylučně buničinou, mají nevyčerpatelné zásoby potravy. Ale podobně, jako většina zvířat, nedovedou sami buničinu zažívat, nýbrž mají vnitřnosti doslova nacpány prvoky, kteří pohlcují termity rozžvýkané částečky dřeva, zažívají je a jsou v zápětí sami ztravování termity.

Ve kvetoucích republikách termitů není trpěno žádné, ani to nejmenší plýtvání; dokonce požívají i vlastní trus, znovu a znovu, do nekonečna. Když je nouze o dřevo, skýtají jim potravu i stěny jejich domu, zrovna jako v pohádce o perníkové chaloupce, neboť stěny jsou stmeleny z rozžvýkaného dřeva, stmeleného lepkavými slinami. Ať staví buňky pro mladé larvy nebo mají ucpati trhlinu, jíž proniká dovnitř stavby světlo — což považují za největší kalamitu, jaká je může postihnout — vždycky k tomu účelu používají ztrávené buničiny, která spolu s jejich slinami tvoří směs, pevnou jako cement.

Jejich stavby jsou tak pevné, že někdy je třeba k jejich rozbití dynamitu. Je velmi těžké určiti stáří vysokých staveb termitů, neboť rostou velmi pomalu a po několika letech lze pozorovat jen velmi nepatrný přírůstek. Ustavičnými opravami je termiti udržují v bezvadném stavu a dokud se nepřihodí nějaká katastrofa, není důvodu, proč by se taková kolonie nemohla ustavičně obnovovat. Je docela možné, že některé termití stavby sahají do nepamětných dob. Některé z nich, byvše otevřeny, podobají se skutečnému domu o dvou nebo třech patrech, v nichž by člověk mohl pohodlně bydlet, neboť někdy jsou až dvacet metrů vysoké a tak pevné, že již neuškodí ani staletý strom, když se na ně skácí. A vzdorují tropickým přívalovým dešťům jako kdyby byly vytesány ze žuly.

Na obranu své citadely každá kolonie si vydržuje vlastní vojáky, opatřené zvláštní dalekonosnou zbraní, podobnou stříkačce. Vojáci na místě hlavy mají veliký, podivný přístroj, těžký jako celé ostatní tělo a podobný gumové stříkačce. Těmito baňatými stříkačkami vojáci vrhají na vzdálenost dvaceti centimetrů na nepřátele lepkavou tekutinu, která je ochromuje a které se mravenci, jejich úhlavní nepřátelé, nadevše bojí.

Několika nepřátelským mravencům se občas podaří vniknout do termití tvrze. Tu se proti nim okamžitě vyrojí vojáci a zápasí s nimi, jak nejlépe dovedou, zatím co za jejich zády armády dělníků rychle zalepují všechny chodby, vedoucí dovnitř stavby. Vojáci jsou obětováni, ale postup nepřítele je zastaven.

Tito hrdinní vojáci konají ještě jiné povinnosti. Ačkoli jsou slepí, jsou vysíláni na zvědy, než armáda dělníků napadne dům nebo strom. Jsou dale rozestavováni na křižovatkách podzemních cest, aby řídili provoz (při poplachu běží jeden proud sem a druhý tam); dělají dohlížitele nad dělníky a bylo dokonce pozorováno, že provázejí královnu.

Většina dělníků je ozbrojena mohutnými kusadly, jež se křižují jako nůžky. Cestují daleko krytými chodbami, aby hlodali dříví. Ostatní zůstávají doma, aby se věnovali úklidu, ošetřování vajíček a larev, jakož i krmení krále a královny. Na bedrách tohoto melancholického páru spočívá starost o potomstvo. Král je maličký, nevrlý a ustavičně se skrývá pod královnou, která se podobá velké bílé fazoli, z níž vyčnívá jen maličká hruď a hlava. Klade vajíčka rychlostí asi jednoho kusu za vteřinu a zdá se, že za celých pět let svého života

místosti bývalé české školy, kterou si občané sami postavili a ve které se nyní, bohužel, nevyučuje pro malý počet žáků. Budova je dosti velká, ale byla plna obecenstva z čehož je zřejmý zájem o divadlo.

Kus byl dobře sehrán, což obecenstvo potvrzovalo neutuchajícím potleskem po každé scéně. Kus byl výborně nacvičen, ředitelem divadla panem Oličem. Starostu Tomše tvrdého to českého sedláka, který lpí na svém gruntě a na penězích láskou že svého vlastního syna, který si chce vziti chudé děvče, vydědí, sehrál výborně pan J. Pivovarčik. Jeho syna nám výborně převedl p. E. Kadeřávek, který ve svoji neustupnosti, kterou zdědil po tátovi raději odejde z domu, a slouži za čeledína u otcova nepřítele.

Děvče, které si syn Tomše namluví, představila nám dobře sl. Dvořáková. Dohazovače Edla, kterého obecenstvo odměňovalo neutuchajícím smíchem, povedeně sehrál p. Hlaváček. Souseda Hořejšího nám velmi dobře znázornil p. Leon Mastný. Ostatní herci dokonale ovládali svoje úlohy, které, bohužel, zde nemohu pojmenovati, jednak k vůli omezenosti místa jednak z neznalosti jmén herců. Celkem kus byl sehrán výtečně, za což si zaslouží dík a odměnu všichni herci i pan řídící Olič la ostatní panové, kteří přispěli svoji hřivnou ku pomoci mládeže, nekládouce jí v práci překážky. Svorně ku předu k cíli!

Též zaslouží pozornosti kapela p. Linharta, která se činila bavíce obecenstvo krásnými českými kusy. Návštěva divadla udělala na mně velký dojem a přál bych si aby tak bylo v každé naši vesnici, aby tam vládla svornost mezi mládeži a staršimi občany, aby jeden druhému pomahali v díle vzdělávacím, jakými sou divadla a p. Nechme mládež pracovati a pomožme jí, když ustane. Budeme-li ji ingornovati a nepřipustime-li ji ku práci, mládež bude ke všemu lhostejná a jednou se nám to vymstí.

Děku i Vám, občané Sedmihran, za pomoc vaši mladeži, pomahejte jí dále, ruka v ruce jděte spolu a budete míti zásluhu o udržení češtví na Volyni. Tobě mládeži, přeji abys tak dále pokračovala v práci svorně bez různic, jak mezi sebou, tak mezi svými občany staršimi. Nenechte si nikým namluvit, že co děláte pro národní věc je špatné, špatným rádcem se nenechte svésti na nesprávnou cestu. Děkuji Vám všem v Sedminranech, za krásný večer, který jsem u Vás strávil a mám naději, že se k Vám znovu při takové příležitosti podivám.

J. V. Mojdl.

Sv. Čech.

Petrklíče.

„Po každé tu, kde se klene
hebký pokrov listový,
mechem svitnou roztříštěné
zlaté klíče Petrovy
a kdo jejich kouzla znají,
ráj si jimi odmykají.

Jinoši tam chodí svažní,
divenky tam bloudí smavé,
srdečka tam ryjí na kmen
břízy bílé, olše tmavé,
při tajemném lesa šumu
upřádají sladkou dumu,
sbírají si do zvůle
zlatojasné primule.

Snílkové ti šťastni znají
petrklíčů divný taj:
že nám posud otvírají
jedno nebe jeden ráj —
eden to jejž zem si pěstí:
b'aho mládí, jara štěstí“.

---

se nesmí ani na chvíli, ve dne ani v noci, zastavit. Ale v okamžiku, kdy začne klesat její plodnost, dělníci jí odepřou potravu. A tak zmírá hladem, načež poddaní ji s chutí sežerou a její místo zaujme jiná, zatím vypěstovaná královna.

Termiti dovedou organisovati velké státní celky, budovati nedobytné tvrze, množiti se do nekonečna, ovládat plodnost královny, zvyšovat nebo omezovat počet vojáků a rozhodovat o osudech a poslání tvorů, jež pěstují z vajíček Přes suché a horké tropické podnebí dovedou ve svých příbytcích udržovati stálou teplotu. Obětují pohlaví, křídla i oči ve prospěch společného blaha a tak se krok za krokem stali nejvytrvalejšími, nejnezničitelnějšími a nejobávanějšími ze všech dobyvatelů tohoto světa.

Jsouce chytří jako člověk, ba v něčem ještě prohnanější termiti dovedou plně používati tajemného smyslu, jemuž říkáme pud. Předešli člověka na svět o několik milionů let a mají proto nesrovnatelně bohatší zkušenosti. Pokud se času týče, jsme s jejich hlediska posledními opozdilci, téměř nemluvňaty v nemotorných obalech, zatím co oni jsou prastarými chemiky a biology, od nichž se máme mnohému učit.

Kronika.

Rozpočtová situace Polska.

Listy zaznamenaly v těchto dnech s velkým zadostiučiněním zprávu, že po prvé po pěti letech rozpočtový měsíc březen letošního roku skončil bez deficitu a byl dokonce uzavřen přebytkem příjmů ve výši 600.000 zlotých. Rozpočtová vydání v březnu činila 199 milionů zlotých, příjmy 199,600.000 zlotých. V souvislosti s ukončením rozpočtového roku konala se v ministerstvu financí tisková konference, na které zástupci varšavského tisku byli informováni o úsporných opatřeních vlády. Při této konferenci žurnalisté položili zástupcům ministerstva financí m. j. otázku, zda vláda pomýšlí či nepomýšlí na změnu dosavadní valutové politiky a v jakém smyslu. Zástupce ministerstva financí prohlásil kategoricky, že vláda na změnu své dosavadní valutové politiky vůbec nepomýšlí a že pevný zlotý bude i nadále základnou valutové politiky.

Zahraniční kapitál v polském obchodě a průmyslu.

Z úřední statistiky, která zahrnuje 1431 akciových společností v polském průmyslu a obchodu, vychází na jevo, že na těchto společnostech je zahraniční kapitál účasten 46,8 prc. Nejsilnější je podíl zahraničního kapitálu v naftovém průmyslu, kde činí 88,2 proc., v elektrárnách dosahuje 79,8 proc., v hornictví a hutnictví 73,9 proc., v elektrotechnickém průmyslu 54 proc. a v chemickém průmyslu 51 proc. Úhrnná položka zahraničního kapitálu, investovaného do polského obchodu a průmyslu representuje 1,603 miliony. Na prvém místě je francouzský kapitál s 24,4 proc, pak Amerika s 21,9 proc., na třetím Německo s 19,3 proc. Rakouský kapitál, který byl dříve silně účasten na polském naftovém průmyslu, postupně odchází s polského trhu.

Návštěva min. předsedy.

V konci minulého týdne zajel min. předseda p. Z. Kościałkowski na oficielní třídenní návštěvu do Budapeštu. Všude byl slavnostně uvítán a v četných projevech bylo konstatováno nehynoucí tradiční přátelství mezi národem polským a maďarským.

Francouzské požadavky vůči Německu.

Francouzský velvyslanec v Londýně Corbin odevzdal britskému zahraničnímu ministerstvu notu. Francie prý žádá:

1. Aby se Německo zavázalo, že napříště nezruší o své vůli žádnou mezinárodní úmluvu.
2. Záruku, že dvoustranné úmluvy, které nabízí kancléř Hitler sousedům Německa, budou zařazeny do rámce Společnosti národů a Úmluvy o Solečnosti národů.
3. Respekt územní nezávislosti Rakouska, Gdanska a Klajpedy.
4. Precisování německého názoru o případné revisní proceduře Úmluvy o Společnosti národů.
5. Precisování o západoevropské letecké úmluvě, kterou nabízí kancléř Hitler.
6 Vysvětlení a definování rovnoprávnosti Německa.

Francouzské volby způsobily odklad všech zahraničně-politických problémů.

Odročení Rady Společnosti národů na 11. květen a zároveň s tím odročení problémů porýnského a habešského, bylo v Paříži očekáváno a jest proto přijímáno celkem bez poznámek. Vyhovuje v celku všem odstínům politického mínění francouzského, poněvadž 11. května bude již známa většina, která vzejde ze sněmovních voleb a která bude určovat politický směr příštích čtyř let.

Neklid v Jugoslavii.

19. dubna vypravilo se ze Záhřeba šest mladíků do obce Kerestinac nedaleko Záhřeba, kde má zámek bývalý ban Michajlovič, který je předsedou záhřebské organisace jihoslovanské radikální Zájednice. Chtěli s ním projednat některé organisační záležitosti.

Ale hned za nimi přitáhl k domu zástup sedláků, který v Kerestinci vzrostl asi na 600 osob. Před domem začali demonstranti volat, že jsou tam ukryti ozbrojení komiti a žádali jejich vydání. Z domu vyšel také jeden ze šesti mladíků s papírem v ruce, dokazuje, že nejsou komity a že přišli za soukromou záležitostí.

Vtom na něho z davu někdo vystřelil, mladík klesl a když se ještě pozdvihl, padl druhý výstřel, kterým byl nešťastník usmrcen.

Rozzuřený lid podnikl nato útok na dvorec, vylámal dveře, rozbil okna a demoloval vnitřní zařízení. V koupelně bytu našli výtržnici pět pronásledovaných mladíků, které tam ubili a jejich mrtvoly vyhodili oknem ven.

Bývalý ban Michajlovič byl lehčeji zraněn.

Pak táhl dav do dědiny. Tak před jedním domkem stál sedlák, také bývalý komita. Když ho začali demonstranti ohrožovat, padla z okna domu proti nim rána.

Dav se vrhl na sedláka a zabil ho. Několik lidí vniklo do domu, kde zabili jeho ženu, kterou přistihli s puškou v ruce, a 17letou dceru. Dům pak zapálili. Ještě téhož večera ubili v sousední obci Ješavica jiného sedláka a dva zranili. Z devíti mrtvých je většina Chorvatů.

Vyjednávání anglo-egyptské bylo přerušeno

a bude se v něm pokračovati teprve po egyptských parlamentních volbách, t. j. 5. května. Členům egyptské delegace má tím být umožněna účast na volebním boji. Obě delegace vydaly společnou úřední zprávu, ve které se konstatuje, že dosavadní jednání bylo vedeno v nejlepší shodě a že také bylo dosaženo pokroků v různých bodech.

Celá Italie oslavila výročí založení Říma.

Řím tonul v záplavě praporů. Také tisk ocenil význam výročí založení Říma, které bylo oslavováno jako den práce.

Za oslav bylo odevzdáno svému účelu velké množství veřejných děl po celé Italii. Bylo také vydáno 66.400 poukazů na důchod starým a práce neschopným dělníkům, dále byla udělena vyznamenání těm, kdož si získali velké zásluhy svou prací průmyslovou nebo zemědělskou a rozdány ceny těm, kdož se vyznamenali v oboru umění, literatury, výroby a sociální péče.

Tři čínští generálé a jeden nižší důstojník popraveni pro vyzvědačství ve prospěch SSSR.

Velitelství japonské kvantunské armády oznámilo, že válečný soud odsoudil guvernéra Linšena, generála Fulina a Čuntena, jakož i tajemníka hlavního stanu prvé armády Hvanlintaje k trestu smrti zastřelením pro vyzvědačství ve prospěch sovětského Ruska. Dále byl odsouzen rytmistr Saterutc do vězení na 14 let a policejní úředník Vejsintaj na 15 let. Tresty smrti byly okamžité vykonány.

Hospodářský zpravodaj.

O dřepčících.

Letošní velmi mírná zima byla kromob čejně příznivá přezimujícím škůdcům, jich většina jiná léta vlivem zimní nepohody zahyne. Mírná zima posloužila velice i dřepčíkům, známým to malým, tmavým broučkům, význačným jejich skákavým pohybem z rostliny na rostlinu. Škodí tím, že vyžírají na rostlinách kruhovité otvory do listů, z nichž při silnějším výskytu nezbývají než holé košťály. To je zejména nebezpečné rostlinám mladým, s dosud málo vyvinutými listy, jichž zničením je pak rostlina úplně zbavena assimilační plochy, t. j. listů, v nichž se tvoří škrob, cukry a ostat-

116.

dopise vysvětlila...

Mařenka: Učinila jsem co jsem nejvíce mohla.

Hron.: Kéž by každý krajan a každá krajanka v zahraničí po skončeném životním díle mohli tak prostě říci: „Učinili jsme co jsme nejvíce mohli...“ Pak by naše česká větev zajisté rozkvétla květy nejkrásnějšími...

Kazbunda: Velmi jsi se přičinila, Mařenko, a proto hlavu vzhůru! (Žertem). Však on se již někdo najde, kdo tvé srdéčko rozveselí.

Dubinová: Psal nám Jeník, že si přiveze sebou kamarida z Kijeva, Kláskového Františka, co u nich bydlil.

Bedr-ová: A naše Liduška prý si zase přiveze jeho sestru Žofu...

Bedrník: Prý mají te u ve Volkově a tu prý chtějí navštívit.

Dubinová: Panečku ta je bohatá, a kromě nich nemá příbuzné...

Kazbunda: Tak to někdy po ní zdědí...

Dubinová: A ten hoch prý je také kovář a zámečník jako náš Jeník.

Hron : Mně se zdá, že Mařence se rozjasnívá tvář.

Mařenka: I jděte, strýčku, nežertujte, vždyť ty lidé ani neznám.

Hron.: Milé děvče, já jsem svou nebožku —

113.

Kazbunda: Jako byste mi zaklepal na svědomí... Také jsem nejednou ublížil svým bližním, a nechtěl bych se vrátit do starých kolejí...

Hron.: Vy jste se přejinačil, mnozí již obrátili, a zdá se, že všechno směřuje k dobrému. Dej Bůh, aby se stal převrat k lepšímu ve veškerých osadách, roztroušených po širé Volyni.

Kazbunda: Kéž by se Vaše slova splnila, neboť mnohá osada potřebuje toho obrození.

Hron.: Především musíme hledět k vlastnímu školství a k výchově dospívající mládeže, to nás povede k lepší budoucnosti. Pak nesmíme zapomínati o vlastním časopise, který by nás spojil v jeden celek...

Kazbunda: Pokrok, sousede, a jíti s duchem času..

Hron.: Kdo nekráčí s duchem času, není hoden slouti synem svého národa. Leč pokrok rozumím ve smyslu duševního zušlechtění lidstva, nikoli však směřující k jeho záhubě... Co lidstvu prospěje například vynález střelného prachu, co platný sebedokonalejší stroj, užívá li se ho ke snížení lidské důstojnosti, a často ke zničení toho co předkové po věky s velikými obětmi stavěli... To je to, o čem dnešní lidé nemyslí... Pokrok bez lásky k bližnímu nebu-

ní stavební materiál pro další růst. Tím jest ovšem zaražen vývoj rostliny, čímž velmi utrpí zejména ranost rostlin, tak cenná zejména u zeleniny, u níž rozhoduje mnohdy každý den, kdy se dříve neb později objeví na trhu. V těžších případech postižená rostlina zcela odumírá, což se stává zejména za trvale suchého počasí, kdy nedostatek vláhy nepřipustí vývoj nového listoví a tím i záchranu ohrožené rostliny.

Ochrana proti dřepčíkům je dosti obtížná; mechanická opatření, jako chytání dřepčíků na plochy, natřené lepkavou látkou (dehet, lep na housenky a pod.), je dosti těžko proveditelno a není ani zcela bezpečně působivé, poněvadž všichni dřepčíci nedají se tímto způsobem vychytati. Podobně i postřikování postižených rostlin tabákovým výtažkem neb jedovatými tekutinami jest odpomocí jen částečnou, pravidelně nedokonalou. Lepší, byť ne zcela uspokojivé výsledky dává poprašování vápenným prachem, případně i pouhým silničním prachem, dle staré zkušenosti, že blíže prašivé silnice rostliny dřepčíky tolik netrpí.

Nejlepší ochranou proti dřepčíkům poskytuje nově do obchodu zaváděný „Hetox“, jímž se ohrožené rostliny poprašují. Poprašování provádí se buď ručně pomocí tylových sáčků neb s výhodou zvláštním rozprašovačem, jímž se v krátké době popraší velká rozloha.

Dřepčíci bývají zelenině a jiným rostlinám (chmeli) nebezpečni zejména v první době svého vývoje, kdy každé poškození znamená zpomalení vzrůstu a oddálení, případně i ohrožení sklizně. Úspěch ochranného opatření je pak vždy mnohem snazší a příznivější, stane-li se ihned v prvních počátcích výskytu škůdce, pokud škody jim způsobené jsou dosud malé a škůdce jen v menším počtu, než počne-li se s hubením teprve v době, kdy jsou škody již snad katastrofální, těžce napravitelné a škůdce již všeobecně rozšířen. V tomto případě je ovšem práce s hubením spojená mnohem větší a úměrně s tím stoupá i množství spotřebovaného ochranného prostředku a i náklad s hubením dotyčného škůdce spojený. Hubme proto dřepčíky a i ostatní škůdce zeleniny a ostatních rostlin ihned, jakmile zjistíme jejich přítomnost, čímž i značně zmenšíme výlohy s hubením jich spojené. Nebezpečí dřepčíků nelze pak podceňovati a vždy se vyplatí včasně provedené opatření proti nim.

Z chmelného trhu.

Chmel.

Žatec, dne 17. dubna 1936.

V minulém týdnu poptávka po žateckém chmeli se zvýšila a došlo k četným obratům jak na trhu v Žatci tak i na venkově. Kupovalo se hlavně na účet americký, francouzský, a belgický. Smýšlení a ceny zpevnily. Dnešní záznam žateckého chmele je Kř 1.075. — až 1.250 — za 50 kg. Při zdrženlivosti vlastníků je těžko chmel za cenu pod Kč 1.100. — k dostání.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnes as 89.000 cel. centů á 50 kg žateckého chmele sklizně 1935.

Řez chmele se končí a místy překročuje se již k natahování drátů.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

CENY OBILÍ.

Záznam 28.IV. soukromého obchodu — zač kupuje.

Žito	zl. 2.05	za 1 pud (16.38 kg)	
Pšenice	„ 3.50	„	
Ječmen	„ 1.95	„	
Oves	„ 1.95	„	
Hrečka	„ .—	„	
Proso	„ .—	„	
Řepák	„ 6.50		
Hrách	„ .—		
Fasole	„ 8.—		
Mák	„ 9.00		
Jetel	„130—160.00	za 100 kg.	

Různé zprávy.

Protináboženské tažení v Rusku selhalo.

„Mladá garda“, ruský časopis komunistické mládeže, přináší článek o neúspěšných bojích proti náboženství v sovětském Rusku. Ač zahájili komunisté tažení proti náboženství heslem, že náboženství je opiem, jímž se otupuje mysl, ač se jeden čas pozdravovali mladí lidé slovy: „Není Boha“, nepodařilo se toto tažení a jak zmíněná revue potvrzuje, „projevuje náboženství a církve v Rusku ještě mnoho vůle k životu“. V sovětském svazu

114.

de nikdy pravým dobrodiním.

Kazbunda: Naši dědové říkávali, že poctivé slovo u nich více platilo nežli notářský úpis..

Hron.: To proto, že byli přímé, poctivé povahy. Dneska se každý žene slepě za svým prospěchem, bezohledně šlape po srdci bližního, a třeba po mrtvolách šplhá výš a výše, aby se měl lépe na tom světě, a byť jen na chvíli, na útraty svého bližního... Kam to povede?

Kazbunda: Kdyby takhle promluvilo více lidí na světě — oč by bylo lépe...

Hron.: Nedají-li dobrý příklad ti, kdož řídí světa osudy, musíme ten příklad dáti my— prostí lidé... Eh — darmo se rozčiluji. Podívejte se k návrší — vy máte lepší oči — nejedou ještě od Lucka?

Kazbunda (hledí vpravo): Dosud tam nic nepozoruji. Hudebníci sedí klidně na kopečku, Ivan Petrovič cosi rozkládá, mládež se klidně baví. Ti by, panečku, jinak vyskočily, kdyby se povoz blížil... (Ohlédne se vlevo). Ale tuhle přichází Dubinová s Mařenkou a Bedrníkovými...

Hron.: Dočkají se návratu svých dětí. Dnešní radost patří skoro jim.

115.

Výstup 2.

Dubinová, Mařenka, Bedrníkovi.

Dubinová: I hleďme, strýc Hroníček a soused Kazbunda.

Hron.: Vítáme Vás všechny vespolek a gratulujeme k dnešnímu dni... (Podávají si ruce).

Bedrník: I vy buďte vítáni a sdílejte s námi naše štěstí.

Kazbunda: Konečně se dočkate návratu svých dětí...

Dubinová: Dílo Boží — budiž jméno jeho velebeno.

Bedrníkova: Také to říkám! Tuhle Mařenka hodně přispěla.

Hron.: Pojď blíže, děvče! (Hladí jí vlasy). Zdá se mi, že nejsi tak veselá jakojsi kdysi bývala, ač bys měla míti největší podíl na dnešním radostném dni.

Mařenka: Nevím, tak divně je mi dnes u srdce.

Dubinová: Zlaté máš srdce, Mařenko, kdyby ho nebylo, co by se z ubohým hochem stalo...

Bedr-ová: S ním i s Liduškou! Oba ti vděčí za své osvobození. Však jsem to Lidušce v

je nyní ještě 40.000 různých náboženských obcí. Uváží-li se pak, že každá taková obec má svou „dvacítku“, představují tyto obce na 800 000 aktivně pracujících věřících, kolem nichž se soustřeďuje celé množství nábožensky založených lidí. 40.000 obcí má dále — jak přiznává list — své místnosti, pěvecké sbory, kazatele i agitátory. Nositeli a obhájci náboženství jsou nejen zbytky bohatých ruských sedláků (kuláků), popové, mniši, ale tvoří je i miliony sedláků jedinoličníků (majitelů malého soubornéh majetku) kolchozníků a dělníků. Vliv náboženství pozoruje se ve všedním životě, kde dochází často i ke krvavému zúčtování s „bezbožníky“, zejména s „bezbožnicemi“ — nejčastěji na východě státu.

Sčítání lidu v Italii.

Ve výroční den založení Říma, 21. dubna, konalo se v Italii 8 sčítání lidu. Je to po prvé, že je prováděno po pěti letech. Tentokrát nebyla kladena otázka po náboženství, po národnosti italských občanů, po vzdělání, ani po jiných věcech, poněvadž šlo jen o rozlišení příslušníků italských od cizích a zjištění počtu příslušníků jednotlivých cizích států. Za to tím přesnější byly otázky (a ty byly tři) o činnosti a zaměstnání, což se vysvětluje stále rostoucí důležitostí, které v Italii nabývá korporativní systém, při čemž všechna pozornost vlády je soustředěna k co nejpřesnějšímu poznání profesionálního složení a pracovních možností obyvatelstva. Při posledním sčítání dne 21. dubna 1931 obyvatelstva Italie bylo 41.651. 617. z nichž 137 797 bylo cizinců.

Odzbrojení Německa po světové válce.

Ze zprávy a z protokolů spojenecké odzbrojovací komise, která provedla odzbrojení Německa po světové válce, vysvítá, že tato komise dala zničit tento válečný materiál: 59.8.7 děl, 130 558 kulometů, 6 milionů pušek a karabin, 38 milionů kusů dělových nábojů, 491 milionů kusů nábojů pro ruční zbraně, 37.600 tun střelného prachu, 174.000 kusů plynových masek, 15.714 stíhacích a bombardovacích letadel, 27.750 leteckých motorů, 26 bitevních lodí, 8 pobřežních a pancéřových křižníků, 19 křižníků malých, 21 školních lodí, 83 torpedoborců a 315 ponorek.

Čtvrtina lidí na světě jen živoří!

Společnost národů vydala podle zprávy Gazetty d. P. ze Ženevy statistiku o výživě a zdravotním stavu obyvatelstva země. Podle této zdrcující statistiky má jenom jedna čtvrtina lidstva, odhadnutého na 2000 milionů, tolik příjmů, aby se mohla dosyta najíst a hostatečně obléci. Zbývajících 1500 milionů lidí jen živoří a má průměrně nanejvýše jednu košili a jedny šaty! Tento obraz ze Ženevy je jistě překvapující a svrchovaně smutný!

Majetek Indiánů se odhaduje na 80 miliard Zl.

Podle nejnovější americké statistiky odhaduje se majetek indiánských kmenů a jednotlivců ve Spojených státech na 15 miliard dolarů, t. j. okrouhle 80 miliard Zl. Toto jmění je ovšem valnou většinou nemovité, neb i milionáři indiánští neoplývají „hotovými“, nýbrž jen pozemky. Ve Spojených státech žije asi 350 tisíc rudochů, připadá tedy na jednoho asi majetek 43.000 dolarů. Není tedy zlé býti rudou tvář!

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA v Lucku.
Specialita pivovaru
— „SAKURA". —
Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno. ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

C e n y n e j n i ž š í !

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a n e c h y b í t e !

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Maje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

Semena: burková, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksplotacja soli potasowej." Lwów pl. c Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4.
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mościcach i Chorzowie.

Hospodářské stroje:

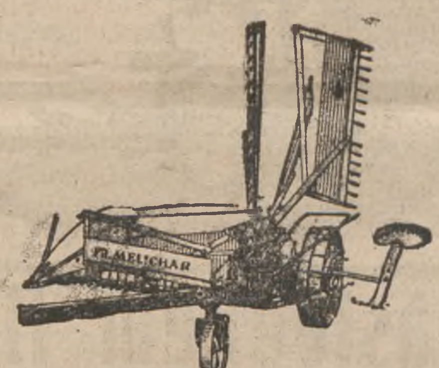
Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER", a také UNIA dříve „WIENTZKI", kruhadla orig. „BOREK".
Triery „PFÖNIX". Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB".
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikostí i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, ul. Piłsudskiego 65. Dům V. Zemana.

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně" spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/16 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.